

KWAEPENNINCK, katholiek West-Vlaams studententijdschrift, dat viermaal verscheen: met Pasen 1881, met nieuwjaar en Pasen 1881 en nog eenmaal in 1889.

Het eerste nummer werd gedrukt te Leuven, de drie volgende te Antwerpen. Redacteurs waren de West-Vlaamse studenten Juliaan Delbeke, Emiel Lauwers, Camiel-Hector Marichal, Alfons Depla, Hendrik Persyn, Lodewijk Wostyn, Renaat Adriaens en Aloïs Bruwier. Dit cassante blad was de pure emanatie van de verbeterheid, zelfs verbittering die de Vlaamsgezinde studerende jongeren kenmerkte ten gevolge van de tegenwerking die hun beweging ondervond vanwege de kerkelijke overheid en die in enigszins mildere bewoordingen ook in andere West-Vlaamse studentenbladen als *De Tassche* en *De Vlaamsche Vlagge* werden geuit. *Kwaepenninck* wilde met feiten en uitspraken het doodknippen van de blauwvoeterij aanklagen. Het hekelde fel de verfranste toestanden in bestuurlijke en bisschoppelijke kringen, maar vooral in de seminaries en colleges. Het had daarbij vooral aandacht voor de twee instellingen waaruit de redacteurs zelf afkomstig waren: Roeselare en Tielt. Het sprak verwijtend over de huichelachtigheid van sommige directeurs en leraars, die luidkeels hun liefde voor de Vlaamse taal beleden, maar door hun daden bewezen dat zij in de colleges enkel stilte en dood wilden. Het haalde spottend uit naar de "verstandige katholieke Vlaamsgezinden" die "eerst katholiek, dan Belg, eindelijk Vlaming" waren en de V.B. enkel als middel gebruikten om de eigen zuil te versterken. Het werd in zijn aanvallen zo persoonlijk dat *De Vlagge* na enige tijd de uitgave afkeurde: de heftigheid van "dat dul spook van een broerke" zou meer kwaad dan goed aanrichten. De vierde aflevering van het blad verscheen naar aanleiding van de

nieuwe tegenwerking die de West-Vlaamse studentenbeweging op het einde van de jaren 1880 ondervond, meer bepaald naar aanleiding van het optreden van de seminarieoverheid in het najaar 1888 tegen de heropgerichte **Sint-Jansgilde** van Roeselare. Het werd wellicht opgesteld door dezelfde auteurs die de vroegere nummers van dit schimpblaadje hadden opgesteld en die nu waren terug te vinden in het bestuur van de West-Vlaamse Oudhoogstudentenbond.

LITERATUUR: L. Dosfel, *Schets van eene geschiedenis der Vlaamsche studentenbeweging*, 1924; – L. en L. Vos-Gevers, *Dat volk moet herleven. Geschiedenis van het studententijdschrift De Vlaamsche Vlagge 1875-1933*, 1976; – L. Gevers, *Bewogen Jeugd. Ontstaan en ontwikkeling van de katholieke Vlaamse studentenbeweging (1830-1894)*, 1987.

LIEVE GEVERS*